

Awizy Wárszawskie, Lwowskie, Litewskie, Pruskie,  
z Krakówá 21. Martij 1699.

**W** Wársawie, continuantur Sady *sarowe*, super violentiis  
w Ziemi Nurskiej illatis, już invalores & violatores  
examinati, iedni się przyznają, drudzy negant, iednak  
convincuntur inquisitionibus y własnymi ich Biletami, y już po  
części są skarani, roszkazał bowiem Najśśnieyszy Krol I. M. Pan  
Miłościnny, rigorosam administrare iusticiam ze wszytkich, bez  
żadnego respektu.

Die 9. praesentis, Najśśnieyszy Majestat Krolá I. M. raniu-  
sienko wyjechał był z Wársawy do Gory, y potym nadzad powrócił,  
dla Audiencyey I. M. Pánu Wojewódzie Poznańskiemu Po-  
stłowi Wielkiemu, y Plenipotencyaryusowi Korony Polskiej, z  
Węgier powrocconemu náznaczoney, który tam był ieszcze stánat  
9. praesentis.

Xiażę I. M. Cierdynál Pryntsi Regti, w przeštych dniach, pro-  
posuit swemu, ~~zycy~~ Krolowi I. M. aby raczył 13. praesentis złożyć  
Senatus Consilium, y ná nim concludere, álbo o Wojnie, álbo o  
Pokoiu z Xiażęciem Elektorem Brandeburskim, żeby wiedzieć zá-  
wczasu czego się podziwować, y uczynić wselakie przygotowanie,  
ponieważ z Pru slychać było, o tegoż Xiażęciá Elektora, wsel-  
kich preparámetách ná Wojnę gotuiacego się, kiedy też y ná wszy-  
tkich przeprárách Mosty poznośić kazat, Szańce sypać, y Arma-  
ty zawodzić, Gburów wszytkich instruere, y exercitia wojenne od-  
prawować, przydawszy dzieściáciom Gburów, po Officerze dla cwi-  
czenia ..

Ich Mśc PP. Kommissarze, do odebrania Kámiencá, w tém-  
u Wtorel przešty ieszcze ruszyć się mieli, tylko oczekiwáli prze-  
cię, ná eventum Senatus Consilii, z ktoremi y W. I. M. P. Stá-  
roślá Chelmski Rzemuski, ruszy się, iáko Ablegatus do Adryánopola  
álbo Stámbutu, gdzie będzie ná ten czas Cesarz Turecki.

W Litwie

W Litwie nie ustala motus inter Nobilitatem, d coroz to  
większe, naybárdzieszy dla ciężkości dzieie się to Zolnierskich, ko-  
rzy Zolnierze styśac teraz o skutecznęj sřprawiedliwosci sřwieżey,  
ex mandato Naiásnieyszego Krola I. M. administrowanéy, poczy-  
naia demittere, karzac się tymi, którzy posšli na tamten sřwiat  
dla excessow wielkich.

Ze Lwowa o Nieprzyiacielu, który był niespodzianie, w tak  
dobry Kray západł, y aż w Gorne mieysca, doś trudne koto Sko-  
lego, penetrando nárobił škody, ludzi podeśsych náścinałszy,  
a młodszych w niewola zábrałszy, na kilkanaścú tyśięcy ráchusa-  
cych, oprócz zábitych, Wsi y Włosci popaliłszy, teraz to tylko  
constat, że iák prędko na tę stronę Dniestr przesedł, tak sedł w  
kupie, nie się nie rozrywaiac, aż ku Kámińcowi; i tamta w Ukra-  
inę y Kráie ku Niemiorowi obrocił się, gdzie mał Dniestr prze-  
chodzić. Nasze záś podiaždy szczupłe, ba y nie zdłne posędze Nie-  
przyiacielá, bárdzo ostrożnie w kupie idacego, pozgromioney koto  
Seryia Parthyey, nie mogły daley quidquam arcerare, dni się od-  
ważyć zá Nieprzyiacielem, y doś długo nátrudźszy się, musieli  
się roziechac.

Lipkowie Kámienieccy, y ci nie próżnowali, ale pod Sátá-  
now uczynili excursya, y tam cokolwiek ludzi nábrali, bo ze trzy-  
dzieści Gospodarzá wzięli. Iednak iák prędko odebrat od Porthy  
Ottománskiej Bássa Kámieniecki wiadomoic, o Pokju záwárszym,  
záraz zákazal surowo, pod gardłem dalszych inkursya.

Okoto Dniestru, leżało nie máło trupow, y w niektórych  
mieyscach, zicińia się krewia rumienita.